

det maaske er mindre saglige Grunde, der have været bestemmende for Modparten, skal jeg ikke inlade mig paa. Jeg tror kun at kunne sige, at for vort Vedkommende ere Grundene saglige:

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg kunde med tidligere Erfaringer for Øje sige, at netop det, at de tre Partier have kunnet enes, er Vidnesbyrd om, at deres Grunde ikke ere saglige, men helt andre, enten politiske eller personlige. Der er Eksempler paa, at de have staaet sammen i Spørgsmaal, hvor det ikke kunde siges at være rent saglige, men andre Momenter, der have været afgørende.

Ellinger: De sidste Bemærkninger skal jeg for mit Vedkommende ganske skænke den højtærede Minister, thi, som jeg tidligere har sagt, ere de Forslag, som fremtræde, Udtryk for de Udtalelser, jeg tillod mig at fremsætte ved Sagens første Behandling.

Maa jeg dernæst sige til den højtærede Minister, at jeg ved Sagens første Behandling tillod mig at udtale, at der naturligvis kunde tænkes enkelte Mænd, som kunde forene disse to Ting: at være Undersøgere og staa i Spidsen for den samlede Administration, men jeg tilføjede, at deres Antal ganske sikkert var overordentligt lille, og det var maaske, tilmed ikke sikkert, at man kunde faa dem til at paatage sig dette Hverv. Men Sammenligningen med Generaldirektør Amt og Generaltolddirektør Rubin halter i allerhøjeste Grad, thi Statsbanerne have en vidtforgrenet Administration og en Administration, som det ikke gjaldt om at faa en Mand til at bringe Orden i. Men det er det, der er Tale om i dette Tilfælde. Statsbanerne har en vidtforgrenet Administration, hvor der i Forvejen er 4 Direktører, altsaa selvstændige Administrationschefer. Men desuden er den paagældende en fremragende Tekniker. Hvad Generaltolddirektør Rubin angaar, har han jo, om han end ikke tidligere har virket i Toldvæsenets Tjeneste, samtlige teoretiske Forudsætninger for at beklæde den Stilling, han beklæder.

P. Munch: Den højtærede Minister mente, at det, at de tre Retninger stod sammen her i Dag, netop var Udtryk for, at det ikke var saglige Motiver, der laa bagved. Jeg maa tilstaa, at det er mig ganske umuligt at se, hvilken Logik og

hvilke Betragtninger der ligger bag den højtærede Indenrigsministers Udtalelser i saa Henseende. I politiske Sager er der ingen Eksempler paa, at Højre og vi have været enige. Derimod kan jeg opremse og oprulle en lang Række Eksempler paa, at de Herrer og Højre, have staaet broderlig Arm i Arm paa det smukkeste, naar det drejer sig om Militærlovgivningen, og naar det drejer sig om at stede Grundlovsspørgsmaalet til en blid og stille Hvile og paa mangfoldige andre Punkter. Hvor det drejer sig om Fremskridt i demokratisk Retning, der finde de Retninger hinanden, der er der politisk Samarbejde mellem de Herrer og Højre, og paa dette politiske Samarbejde eksisterer og hviler den nuværende Regering... (Afbrydelse)... Den forrige Regering hvilede paa en Situation, som var frembragt ved, at de Herrer opgav Ævred, fordi der var kommet en Kurre paa Traaden mellem dem og deres gode Venner til Højre, men de Herrer fandt snart hinanden og kastede Armen om Halsen paa hinanden i allerinderligste Samkvem, den Gang Vælgene skulde være, de fandt hinanden saa smukt, som man med Billighed kunde forlange. Det gode Forhold genoprettedes, og paa dette gode Forhold hviler den nuværende Regerings hele Stilling. Noget helt andet er, at overfor Forslag af ren praktisk Karakter, hvori der ikke ligger nogen som helst politisk Interesse, kunne vi komme til at staa sammen med dem, der i politiske Spørgsmaal staa diametralt modsat os. Det er det, der sker her i Dag, og det er det, der er Vidnesbyrd om, at der ikke er Skygge af politisk Motiv bag noget af, hvad der sker fra vor Side. De Herrer derimod staa i et varigt og fast politisk Samarbejde med Højre.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Den Tale, som det ærede Medlem, der nu satte sig (P. Munch), holdt, er sikkert for alle Medlemmer som for mig et godt Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem var uheldig, da han skulde føre Argumentation for, at Grundene vare rent saglige, og det viste han ved at henvise til, at de tre Partier vare samlede om Ændringsforslagene.

P. Munch: Dette, at den højtærede Indenrigsminister aldeles intet Svar kunde give, turde være et Vidnesbyrd om, at det var mig, som var mest heldig, og ham, der var mest uheldig.